

TISKOVÁ ZPRÁVA č. 51/26

V Lucemburku dne 14. dubna 2026

Rozsudek Soudního dvora ve věci C-418/24 | [Obadal]¹

Po sobě jdoucích smlouvy na dobu určitou: opatření, která byla přijata ve Španělsku za účelem postihu jejich zneužívání ve veřejném sektoru, nejsou podle všeho v souladu s unijním právem

V této věci týkající se předběžné otázky poskytl Soudní dvůr španělskému Nejvyššímu soudu vysvětlení ohledně souladu opatření, která byla stanovena ve Španělsku k nápravě zneužití vznikajících využitím po sobě jdoucích smluv na dobu určitou ve veřejném sektoru, s unijním právem. Soudní dvůr měl za to, že tato opatření (přeměna těchto smluv na „nestálý pracovní poměr na dobu neurčitou“, vyplacení náhrad zaměstnanci při skončení pracovního poměru, režim odpovědnosti orgánů veřejné správy a uspořádání výběrových řízení, která zohledňují předchozí zkušenosti zaměstnance, jakož i dobu služby, kterou zaměstnanec věnoval plnění svých úkolů), podle všeho neumožňují řádně postihovat toto zneužití ani odstraňovat následky porušení unijního práva.

Jistá zaměstnankyně pracuje od března 2016 jako vychovatelka dětí ve veřejném vzdělávacím zařízení autonomního společenství Madrid (Španělsko) jakožto smluvní zaměstnankyně. Její pracovní poměr byl založen na šesti po sobě jdoucích smlouvách na dobu určitou, přičemž všechny byly určeny k obsazení volného pracovního místa nebo nahrazení zaměstnance.

Španělské soudy kvalifikovaly její pracovní poměr jako „nestálý pracovní poměr na dobu neurčitou“, a to z důvodu, že s ní byly uzavřeny po sobě jdoucí smlouvy na dobu určitou, které byly předmětem zneužití. To znamená, že zaměstnankyně setrvává na svém pracovním místě, dokud nebude její místo s konečnou platností obsazeno na základě výběrového řízení² a při skončení pracovního poměru obdrží náhradu. Zaměstnankyně se u španělského Nejvyššího soudu domáhá, aby prohlásil její pracovní poměr za stálý.

Tento soud poukázal na skutečnost, že Soudní dvůr se vyjádřil k povinnostem vyplývajícím z ustanovení 5 rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou³ v rozsudku z roku 2024⁴. Cílem tohoto ustanovení je předcházet zneužitím vznikajícím využitím po sobě jdoucích pracovních smluv nebo poměrů na dobu určitou. Tento rozsudek Soudního dvora byl přitom španělskými soudy uplatňován rozdílně. Podle španělského Nejvyššího soudu by měl Soudní dvůr poskytnout vysvětlení, aby bylo možné určit, zda jsou vnitrostátní právní úprava a judikatura týkající se pojmu „nestálý pracovní poměr na dobu neurčitou“ v souladu s požadavky vyplývajících z článku 5 rámcové dohody, a sice zda zahrnují vhodná opatření k postihování těchto zneužití ve veřejném sektoru.

Nejprve Soudní dvůr připomněl, že mu nepřísluší vyjadřovat se k výkladu ustanovení vnitrostátního práva, neboť tato úloha náleží příslušným vnitrostátním soudům. **Bude tedy na španělském Nejvyšším soudu, aby posoudil, zda opatření stanovená ve vnitrostátní právní úpravě řádně postihují zneužití po sobě jdoucích pracovních smluv nebo poměrů na dobu určitou ve veřejném sektoru a umožňují odstraňovat následky porušení unijního práva.**

Soudní dvůr nicméně poskytl upřesnění, která mají španělskému Nejvyššímu soudu posloužit jako vodítko při jeho posouzení.

Podle Soudního dvora **přeměna po sobě jdoucích smluv na dobu určitou na „nestálý pracovní poměr na dobu neurčitou“ nepředstavuje vhodné opatření k řádnému postihu zneužití**. Toto opatření totiž vede k zachování pracovního poměru dočasné povahy, a tedy nejisté situace dotyčného zaměstnance, zatímco **možnost stabilního zaměstnání představuje významný prvek ochrany zaměstnanců**.

Soudní dvůr měl dále za to, že **náhrady stanovené** vnitrostátní právní úpravou, které jsou vypláceny při skončení pracovního poměru a podléhají **dvojí horní hranici**⁵, nejsou podle všeho **takové povahy, aby odstranily následky porušení unijního práva ve všech situacích zneužití po sobě jdoucích smluv na dobu určitou**⁶.

Kromě toho, co se týče **režimu odpovědnosti orgánů veřejné správy**, Soudní dvůr uvedl, že takový režim **nepředstavuje vhodné opatření** ve smyslu ustanovení 5, **pokud je nejednoznačný, abstraktní a nepředvídatelný a není doprovázen** dalšími účinnými, odrazujícími a přiměřenými opatřeními, která umožňují odstraňovat následky porušení unijního práva. **Přísluší španělskému Nejvyššímu soudu, aby ověřil**, zda režim odpovědnosti orgánů stanovený ve španělském právu spočívá na konkrétních, předvídatelných a v praxi použitelných vnitrostátních ustanoveních, takže umožňuje řádně postihnout dotyčný orgán veřejné správy, a zda je tento režim doprovázen tímto druhem opatření.

Nakonec měl Soudní dvůr za to, že **přiměřeným opatřením** k předcházení a postihování zneužití **není uspořádání výběrových řízení**, jež sice zohledňují předchozí zkušenosti dotyčného zaměstnance a dobu služby, kterou tento zaměstnanec věnoval plnění svých úkolů, ale **neomezují toto zohlednění na uchazeče, kteří byli oběťmi takových zneužití**. Je totiž možné, že se dotyčný zaměstnanec výběrového řízení nezúčastní, nebo že jeho žádosti o pracovní místo nebude vyhověno. Kromě toho, s výhradou ověření, které přísluší španělskému Nejvyššímu soudu, zohlednění uvedených předchozích zkušeností a doby služby platí podle všeho pro všechny zaměstnance na dobu určitou, jež mají takové zkušenosti, včetně těch, kteří nebyli oběťmi takového zneužití.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění rozsudku, a případně jeho shrnutí](#) jsou zveřejněny na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Traian Moga ☎ (+352) 4303 3732.

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106.

Zůstaňte ve spojení!

¹ Název projednávané věci je fiktivní. Neodpovídá skutečnému jménu žádné ze zúčastněných stran.

² Španělský Nejvyšší soud upřesnil, že uznání postavení „stálého zaměstnance“ ve veřejném sektoru je omezeno na osoby, které získají přístup k zaměstnání ve veřejné službě poté, co uspěly ve výběrovém řízení v souladu se zásadami rovnosti, zásluh a způsobilosti, jak jsou stanoveny ve španělské Ústavě, jakož i se zásadami rovnosti a zákazu diskriminace zakotvenými v Listině základních práv Evropské unie.

³ Ustanovení 5 rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou, uzavřené dne 18. března 1999, která je obsažena v příloze [směrnice Rady 1999/70/ES](#) ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou.

⁴ Rozsudek Soudního dvora ze dne 22. února 2024, Consejería de Presidencia, Justicia e Interior de la Comunidad de Madrid a další, [C-59/22, C-110/22 a C-159/22](#).

⁵ A sice omezení na 20násobek denního platu za každý odpracovaný rok a omezení na 12 měsíčních platů v prvním případě a na 33násobek denní mzdy za každý odpracovaný rok v maximální výši 24 měsíčních mezd v druhém případě.

⁶ Tyto náhrady totiž nemohou představovat v situacích zneužití, které překračují určitou dobu z hlediska let, přiměřenou a účinnou nápravu ani přiměřenou a plnou náhradu újmy vzniklé v důsledku takových zneužití. Mimoto, vzhledem k tomu, že takové náhrady jsou vyplaceny až v okamžiku skončení pracovního poměru z důvodu skončení výběrového řízení, nejsou podle všeho způsobilé účinně napravit všechny případy zneužití, jako jsou například případy zaměstnanců, kteří odejdou do důchodu, odstoupí nebo jsou propuštěni před skončením výběrového řízení.